

JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ
advokátní kancelář

Sídlo: Olomoucká 36, 78985 Mohelnice
Telefon: 583453026, 724882780 - sekretariát
E-mail: sekretariat@hamplova.cz
Datová schránka: u7pft7s

www.hamplova.cz
IČ: 43989667
DIČ: CZ 6555182480
ČAK: 3049

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci
U Soudu 540/3
460 72 Liberec

V Mohelnici dne 1.7.2020

Věc:

Žaloba podle ustanovení § 124 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 67 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, na zrušení usnesení Zastupitelstva obce Hamr na Jezeře č. ZO 46/4/2019 – d ze dne 12.9.2019 v části, kterou zastupitelstvo schválilo mimořádnou odměnu neuvolněnému členu zastupitelstva

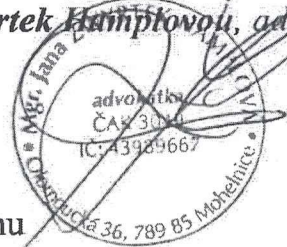
Žalobce: Ministerstvo vnitra ČR, za které jedná ministr vnitra, Jan Hamáček, příslušné k podání návrhu podle ustanovení § 124 odst. 1 a odst. 5 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 67 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

Žalovaný: Obec Hamr na Jezeře, se sídlem Děvínská čp. 1, 471 28 Hamr na Jezeře, právně zastoupena *Mgr. Janou Zwyrtkovou, advokátkou se sídlem Olomoucká 36, 78985 Mohelnice*

Procesní podání:

Vyjádření se k žalobnímu návrhu

Příloha :

Seznámili jsme se s žalobním návrhem podaným MV ČR, a poskytujeme soudu následující vyjádření.

Pokud se jedná o formální citace právních předpisů, z nichž vychází následně úvaha MV ČR, pak jsme si vědomi, že dané citace zákona jsou správné, a formální úvaha s ohledem na citace zákona žalobce rovněž tak. Žalovaný tedy uvádí, že si je právní úpravy vědom, ale současně uvádí, že právní úprava tak, jak je zakotvena v citovaných právních předpisech, není správná ve vztahu k ústavním principům samosprávy, tedy přesněji řečeno je s nimi v rozporu, a pokud jde o faktický výpočet odměn podle velikosti obcí, pak je tento přístup omezení jejich výše podle velikosti obcí diskriminační.

K oběma otázkám pak uvádíme následující právní argumentaci.

1. Obce mají právo na samosprávu, a v oblasti jejich samostatné působnosti může být tato omezena jen ve výjimečných případech. Právní úprava odměňování, kdy se obci de facto stanovuje limit tohoto odměňování bez ohledu na to, jakou ona chce projevit sama vůli, protože má k tomu své jasně definované důvody, je podle našeho názoru nepřijatelným zásahem do samosprávy v oblasti, kde by obec měla být zcela samostatná; tedy označujeme to za nepřijatelný zásah do samosprávy.

Žalovaná si je vědoma, že je třeba bránit zneužívání této samostatnosti v rozhodování, a respektuje, že určitá pravidla musí být dána s ohledem na to, že jde o hospodaření s veřejnými prostředky dané jednotky územní samosprávy; ta by však měla být ve formě zejména povinností jasného odůvodnění, dále by mohlo jít o odlišení běžných a mimořádných odměn, dále by se tak mohlo dít požadavkem zákona na nejen prostou většinu hlasů zastupitelstva, ale kvalifikovanou většinou (např 2/3 hlasů), apod. Pokud však obec dojde k názoru, že je třeba někoho odměnit, protože vykonal pro obec něco mimořádného, jednorázově významného, a to v určité výši, v daném případě 10.000,- Kč, nelze jí toto právo upírat, a nutit ji k nedůstojným zastíracím metodám schvalování namísto odměn daru apod. (což by naopak mohlo být vnímáno jako obcházení zákona).

Tvrdíme tedy, že pokud není rozhodnutí obce jasným a nedůvodným excesem z této pravomoci odměnit konkrétní osobu za jasně specifikovanou věc, nelze v tom samosprávě bránit, a to ani direktivní právní úpravou, tedy nelze nutit obec dát odměnu menší jen proto, že jí to prikazuje právní úprava, když obec by ráda dala odměnu vyšší, protože daná osoba si ji objektivně zaslouží.

Proto by právní úprava., když už přináší limity, měla myslet i na předpokládané výjimky, kterými by samosprávě umožnila realizovat v odůvodněných případech svou skutečnou, nikoli „nadiktovanou“ vůli.

Tak, jak je nyní odměňování nastaveno, je úprava příliš restriktivní, a příliš tvrdě zasahující do skutečné vůle obcí, včetně obce žalované, a tím ji považujeme za úpravu v rozporu s ústavním pořádkem, který garantuje právo na samosprávu, a tím považujeme i žalobní návrh s navrženým petitem za nepřípustný zásah do samosprávy.

Jedním z argumentů je tedy fakt, že současná právní úprava odměňování je příliš restriktivním zásahem do svobodné vůle obce, která chtěla odměnit člověka, který jako zastupitel vykonal pro obec něco významného, v určité výši, a v rámci dozorové pravomoci žalobce je nucena svou vůli měnit v rozporu s objektivní skutečností jak obsahu této vůle, tak činnosti, za kterou byla odměna poskytnuta, a za kterou by poskytnutí nižší odměny bylo dehonestující.

2. Druhým argumentem je otázka nerovnosti, která je právní úpravou mezi obcemi vytvořena. Tím, že je výše možné odměny odvozena od násobků klasické odměny, mohou malé obce dávat jen „malé“ odměny“, protože takto jsou nastaveny odměny za výkon funkce (kde se to dá ještě do určité míry akceptovat), zatímco větší města mohou dávat odměny „velké“.

Nejde tedy o to, za co se odměňuje, protože ty činnosti mohou být dokonce stejné nebo téměř stejné, ale jedná se o to, že na malé obci lze dát jen malou odměnu, a ve velkém městě za stejnou nebo obdobnou činnou odměnu nedůvodně vyšší – a to jen proto, že činnost se vykonává ve větší jednotce územní samosprávy. Zastáváme názor, že obce by měly mít zachovánu stejnou možnost odměňování bez ohledu na to, v jaké obci se odměňovaná činnost realizuje.

V oblasti odměňování tak vzniká zcela nedůvodná nerovnost, která je vůči malým obcím diskriminační. Pokud by měly být mimořádné odměny limitovány, pak pevnými částkami shodně ve všech jednotkách územní samosprávy, např. tak, že jen určité procento rozpočtu lze využít na odměny, ale nikdy tak, že budou limitovány ve vztahu k jednomu člověku a násobky jeho standardních odměn za výkon funkce.

Tento přístup nemá logiku, protože znamená, že bez ohledu na to, co daný člověk významného vykonal, je jeho odměna limitována nelogickou finanční hranicí, kterou bez ohledu na svoji vůli musí obec respektovat.

Chceme tím vyjádřit, že

1. podle našeho názoru **nesmí být zasahováno do svobodné vůle obce v tom smyslu, kolik smí odměnit konkrétního člověka za konkrétní jednání formou mimořádné odměny**, ale omezení je nutno volit jiným způsobem, který tak nezasahuje konkrétní svobodnou vůli obce (limit počtu hlasů, limit ve vztahu k celému rozpočtu)
2. podle našeho názor **nelze diskriminovat malé obce v tom smyslu, že mohou konkrétnímu člověku dávat menší odměny za stejnou činnost, než obce či města větší.**

Z tohoto důvodu obec trvala na své samosprávné vůli, neboť odměněný neuvolněný zastupitel vykonal pro obec významnou činnost, které věnoval velký objem času, a daná odměna dané výše je tedy zcela na místě. Obec nechtěla jít záměrně cestou daru apod., protože má zájem na tom, aby její rozhodování vyjadřovalo skutečně pravý obsah toho, o čem členové zastupitelstva hlasují.

Proto tvrdíme, že i přesto, že lze dohledat formální rozpor se zněním právní úpravy, odměna nebyla žádným excesem, ani co do výše, ani co do důvodu, byla jasným projevem vůle zastupitelstva jako nejvyššího orgánů obce, a považujeme za protiústavní, že se zákonem diktuje samosprávě, jak může či nemůže odměnit konkrétního člověka za konkrétní činnost; omezení lze akceptovat např. částí rozpočtu, která by neměla být překročena, nikdy však nelze diktovat konkrétní výši mimořádné odměny pro jednu osobu. Akceptovat lze jen jednotnou výši odměn běžných.

Poroto s žalobním návrhem nesouhlasíme, trváme na právu obce odměnit mimořádné člena zastupitelstva za objektivně vykonanou činnost pro obec v důstojné a činnosti odpovídající výši, když jakýkoli příkaz zákona v tomto smyslu považujeme za protiústavní zásah do svobodné vůle samosprávy.

Navrhujeme žalobní návrh

zamítnout

pro nedůvodný zásah do svébytného rozhodnutí samosprávy v oblasti samostatné působnosti s vědomím, že tento postoj bude případně nutné obhájit až u Ústavního soudu ČR. Je rozdíl omezit finanční prostředky na odměny v jejich celku, a omezit konkrétní výši odměny na osobu.

Obec Hamr na Jezeře

v.z.

Mgr. Jana Zwyrtek Hamplová
advokátka